

М. А. Голубець

Екосистемологія

ЕКОСИСТЕМОЛОГІЯ (від [екосистема](#) і [...логія](#)) – наука про генезис, закономірності формування, структурно-функціональні особливості, поширення, еволюцію, антропогенну динаміку, способи використання та охорону екосистем. Об'єктом дослідж. є екосистема. Специфіч. предметом – вивчення таких її властивостей, як формування простор. і функціон. структур, взаємозв'язки між авто-, гетеротроф. та абіотич. блоками, біотич. кругообіг, енергетика, самоорганізація й саморегуляція, продуктивність, стабільність розвитку, стійкість до несприятливих природ. і антропоген. чинників, способи керування екол. процесами. Є четвертим (поряд з [аутекологією](#), [демекологією](#) та [синекологією](#)) фундам. розділом [екології](#). Розділами Е. є [біогеоценологія](#) і біосферологія (вчення про [біосферу](#)). У Зх. Європі й на амер. континентах розвивалася як учення про екосистеми, у Сх. Європі – як біогеоценологія. Ю. Одум називав її екологією екосистем, Б. Биков – екосистем. екологією. Нині Е. є фундам. галуззю, що має важливе значення для реалізації програми сталого розвитку.

Рекомендована література

1. Будыко М. И. Глобальная экология. Москва, 1977;
2. Рамад Ф. Основы прикладной экологии / Пер. с англ. Ленинград, 1981;
3. Одум Ю. Экология / Пер. с англ. Москва, 1986;
4. Номоконов Л. И. Общая биогеоценология. Ростов-на-Дону, 1989;
5. Реймерс Н. Ф. Экология. Теория, законы, правила, принципы и гипотезы. Москва, 1994;
6. Голубець М. А. Екосистемологія. Л., 2000.

Бібліографічний опис:

Екосистемологія / М. А. Голубець // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2009. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-18807>

